

Постояхъ, почивахъ
Нѣколко минути,
Послѣ малко, разставахъ,
Сички-тѣ напети.
— „Хайде, момци, еще малко,
„Сичко да залѣйте
„И отгорѣ сичко гладко
„Равно заравнете...
Туй продума главатаря,
Момци-тѣ остави,
Сѣкій момъкъ ся надваря:
Залива и равни.
Залѣхъ го, изравнихъ
Съсъ дребно камъне
Рѣчи, моста довършихъ
Сам' кола да мине.

XXXIV.

Сега Ненчо ся пробуди:
Той ся проборава,
Сѣкій момъкъ сега отиди
Да го утѣшава.
Пѣкъ малки-тѣ шегартчета
Сѣчива събирѣтъ —
Помаивѣтъ ся, кѣтъ момчета,
Калфи-тѣ ги мѣмрѣтъ.
Разхожда ся масторѣ Добри
Нагорѣ, надолу,
Съзира ся, съ око мѣри
И глѣда надолу.
Обикаля на около
И вредѣ го разглѣжда:
— „Тукъ ще върви цѣло село —
„Якъ е — тѣй ся вижда.
А отъ Сѣверѣ завѣяло
На сѣдѣ облачно
Загърмѣло, затѣнтѣло:
Сичко небе тъмно.